

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za promicanje lokalnih interesa.

God. IV.

Broj 42.

"Samoborski list" izlazi svake nedjelje u 8 sati ujutro.
PRETPLATA na četvrt godine iznosi za domaće pretpisnike K 1:70, za vanjske s poštarnicom K 2, za inozemstvo K 2:25. Na pô i na cijelu godinu razmerno više.

Pojedini broj stoji 16 fillira.

Uprava i uredništvo nalazi se na trgu Leop. Salv. br. 20.

U Samoboru

17. listopada 1909.

OGLASE prima uprava, a piša se za petiti redak u redakcionom dijelu 20 fil. u oglašnom 10 fil. Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust.

Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu "Samob. lista". Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

Pregledba školske zgrade iza potresa.

Potres od 8. listopada učinio je znatnih šteta na školskoj zgradi trga Samobora, kako smo već to javili u posljednjem broju našega lista.

U utorak pregledana je zgrada povjerenstveno, a tehnički izvjestitelj podao svoje stručno mišljenje. Radi važnosti predmeta donosimo o stvari opširniji izvještaj.

U povjerenstvu bijahu kr. kot. predstojnik Milan Ključec, kot. inžinir Vladoje Prister sa kr. gradjevnim oficijalom Barišecom, trg. načelnik Čop, ravn. učitelj Milan Lang i učitelj B. Toni, trg. zastupnici dr. Gjuro Horvat, Joso Budi st. i Franjo Oslaković. Prije svega ustanovljeno je, da je potres znatnije oštetio školsku zgradu u Samoboru uslijed čega je oblast obustavila polaženje djece u školu i ujedno prijavila ovaj katastrofalni slučaj telefonskim putem tehničkom izvjestitelju u Zagreb te ga pozvala, da što prije dodje ovamo i preduzme strukovno pregledanje školske zgrade.

Tim se povodom sastalo gornje povjerenstvo, te je preuzeo očevid. Današnja je školska zgrada bila nekoć vlasništvo Karla pl. Jelačića, koji ju je upotrebljavao u svoje gospodarske zgrade. Općina Samobor došavši u posjed te zgrade negdje prije god. 1860. adaptirala ju je u školske svrhe, pak je odonda uz djelomično proširenje i dogradnju zgrade služila u školske svrhe.

Godine 1880. znatno je zgrada oštećena od velikoga potresa pak je nakon toga popravljena tako, da je mogla i nadalje sve do danas služiti u školske svrhe.

Povjerenstvo je ustanovilo, da je na vanjskom licu zgrade više pukotina i to na tri strane, te je samo glavni zid sa sjeverne strane ostao poštedjen od znatnijih pukotina. Pronadnjene pukotine u glavnim zidovima su skroz preko zida tako, da su i sa unutrašnje strane jasno vidljive. U nutražnosti se zgrade opažaju također znatne pukotine kako na glavnim tako i na razdjelnim zidovima, a raspucani su i svodovi nad vratima više stubišta i prozora, kao i oni, što spajaju razne zidove. Otpale su gotovo u svjeća sobama užubine i znatan dio žbuke pak su gojovo svi stropovi popucani. Na krovnoj stolici nema znatne štete osim što je jedna spornica svinula stup. Na krovnom pokrivalu nema znatnije štete osim što se nekoliko crnjepova pokidalo i popadal.

Na osnovu ovoga naša podao je tehnički izvjestitelj svoje stručno mišljenje, prema kojemu te pukotine nisu takove

naravi, da bi moge same po sebi bez ikakvog vanjskog utjecaja prouzročiti da se zgrada iz sadanjega položaja makne ili sruši. Uslijed toga nema nikakve pogibli a da se ona i nadalje upotrijeblije u svoje prijedne svrhe. No nema nikakve sumnje, paže je sasvim sigurno, da ova zgrada, koja je već dvaput potresom oštećena i koja potiče još od davnih vremena, te je gradjena ne-solidnim materijalom, ne bi mogla bez katastrofe uzdržati, eventualni novi nešto jači potres.

U pretpostavki da daljnog potresa neće biti imala bi se oštećena zgrada popraviti time, da se pukotine dobro očiste i isibraju i oštećena žbuka obnovi. Užubine imadu se sve otući i nanovo tankom žbukom oliciti s razloga, što je sadanja žbuka tako debla i teška, da bi komad ove mogao, kad olpadne, i čovjeka usmrtili.

Zast. dr. Horvat protivi se, da djeca dalje polaze u tu zgradu, jer po mišljenju tehničkog izvjestitelja može budući potres prouzročiti sigurnu katastrofu.

Zastupnici općine zatražili su, da se u ovaj zapisnik uvrsti njihovo posebno mišljenje u ovom pravcu:

Sadanja školska zgrada stara je i trošna, vlažna, te ni u kojem pogledu ne odgovara više modernom zahtjevu jedne nastavne zgrade. Obzirom na njezino znatno oštećenje ne će zgrada za dulje vremena moći odoliti, uslijed uporabe, jer više stotina djece, što dnevno zgradom hoda izrabljuje ju u mnogo većem opsegu, negoli privatna partija. Zastupnici su naglasili, da bi se imala započeti o stvari ozbiljna rasprava i pitanje o eventualnoj novogradnji iznijeti pred trgovinsko zastupstvo.

Na osnovu toga zaključuje povjerenstvo, da se imadu još ovoga tjedna izvesti popravci na stropovima i nakon toga odmah škola otvoriti. Ostali popravci na zidovima mogu se izvesti na proljeće.

Domaće vijesti.

Vjenčanje. Primili smo ovu vjenčanu objavu:

"Milan pl. Klepac-Haselburg, veleposjednik, veliki župan županije varadinske i grada Varaždina i. s. i Olga pl. Klepac-Haselburg rođ. pl. Nikolik-Podrinaka javljaju ovime, da će se njihova kćer Zdenka pl. Klepac-Haselburg vjenčati sa gosp. Kurtom vitezom Obermayer od Marnacha c. i kr. satnikom u generalnom stožeru, sinom gospodina Kamila viteza Obermayer od Marnacha c. i k. podmaršala i gospodje Gabrijele pl. Obermayer rođ. Bereuther."

Ovo je vjenčanje obavljeno jučer u Samoboru u kapeli Sv. Mihalja, pak mi sretnim vjenčanicima srdačno čestitamo želeći im obilje svake sreće.

Grb povelj. trgovista Samobora. Županijska oblast zatražila je od općine, da u što kraćem roku pripošalje u bojama izradjeni grb trga Samobora. Trg. načelnik obratio se uslijed toga na zemaljski arhiv, u kojem će se bez sumnje izmedju ostalih grbova naći historijsko točno izradjeni grb trga Samobora, te opis boja.

Krčenje Šikave moralo se prekinuti, jer je uslijed posljednjih kiša pašnjak poplavljen vodom. Poduzetnici Ličani sa svojim radnicima otišli su kući. Nastaviti će daljni rad u proljeće ili još zimi, ako bude vrijeme povoljno. Dosada je iskrčeno blizu 2 trećine od čitavog kompleksa.

Ovogodišnja korona kotara okičkoga održana je 13. o. m. u Sv. Martinu Pod. Okičem.

Više svjetla. Pišu nam iz gradjinstva: Radi puta, koji vodi iz Livadičeve ulice mimo kuću gosp. Oslakovića i Žibrata, pak s razloga, što je baš na onome mjestu velika tmina, da se ne vidi ni prst ispred nosa, to molimo slav. trgovinsko poglavarstvo, da uspostavi kraj slike Spasitelja na kući gg. Oslakovića ili Žibrata svjetiljku. Da tmina na ovome mjestu prelazi sve granice najljepši je dokaz, da je nedavno gotovo čitavu noć neki čovjek nakičen vinom ležao usred ceste, a da ga nijedan prolaznik ni slavna policija nije mogla da opazi. Samo se sretnom slučaju ima zahvaliti, da nije zaglavio, jer nijesu onuda prolazila u to vrijeme nikakva kola. Ne bi li sl. poglavarstvo pomisljalo i na to da se onaj čitav brije od Gornjeg kraja kraj gdje Dvoržak snizi i uredi, jer je tamo osobito u noći velika pogibao za prolaznike pošto kola uslijed pada naglo lete a svjetla ni za lijek. Budući da je to zem. cesta poglavarstvo bi se moglo da obrati u tom pogledu na nadležne oblasti. Neprilika je tamo i suviše sa kolima koja nemaju dobrog zavora i u danu a kamoli ne u noći, a bilo je i dosta nezgoda, koje bi se spriječile, kad bi se pomenutom okolišu više pažnje posvetilo.

Potporni zid župne crkve u Samoboru. Ovaj je zid postao trošan i prijeti pogibao, da će još dalje ispadati kamejne i ugrožavati sigurnost stanovnika kraj toga zida. Radi toga valja što skorije obaviti nužne popravke. Trošak, koji bi se imao namaknuti za popravak ovoga zida, ustanovljen je po tehničkom vještaku na 1108 kruna.

Doprinozbena rasprava u svrhu namaknuća osiguranja sredstava potrebitih za pokriće troškova odredjena je za 23. listopada 1909 u 10 sati prije podne u uredu poglavarstva trgovista Samobora. Troškovnik je izložen do dana rasprave na svačiji uvid u uredu općine.

K ovoj su raspravi pozvani gg. Milan pl. Klepac kao kolator, Aleksandrina bar. Allnoch, Franjo Forko, župnik i

dekan, time, da ima k raspravi pridonijeti prijepis računa župne crkve i područnih joj kapela potvrđen po nadležnim za to oblastima. Osim toga su pozvani duhovni sioi; općinsko poglavarsvo u Samoboru, koje ima poslati svoga izaslanika, te izabrati tri župljana, koji će uz načelnika kod rasprave zastupati župnu općinu; opć. poglavarsvo Podvrh, koje imade za svako svoje selo izabrati po jednoga župljana, koji će kod rasprave zastupati župnu općinu; kr. kotarska oblast u Zagrebu radi izaslanja tehničkog izvjestitelja; kr. kotarska u Samoboru radi izaslanja svog izaslanika.

Voditelj će ove rasprave biti kr. županijski tajnik, g. Edo Šmit, a od županij. oblasti prisustovati kr. nadžinir Tomo pl. Kos.

Prijenje rudina Mala Gorica i Srebrnjak općini sv. Nedjelja. Ministar financija pristao je i od svoje strane na preinacanje medjašnog poteza između općine Molvice i Sv. Nedjelja odnosno na prijenje mjesta i rudina Mala Gorica i Srebrnjak općini Sv. Nedjelja, te je u isto doba uputio 14. nadzorništvo izmjere u Zagrebu, da naumljeno prijenje istakne u zemljatinskih operatima i priopći podatke, potrebite za gruntni prijenos, gruntnom ravnateljstvu.

Konačno odobrenje skupštinskog zaključka po kr. zem. vladu glede nove ove razdobe uslijedit će čim podaci o gruntnoj provedbi tih mjesta stignu od pravosudnog vladinog odjela.

Zrele jagode. Ljekarnik g. Kleščić ubrao je u četvrtak u Jelenčaku više komada posve zrelih jagoda. — Svakako neobičan pojav za ovo godišnje doba.

Blagoslov vodovoda u Plješevici. U Plješevici proslavljena je u nedjelju dne 10. o. m. čedna no vrlo lijepa kulturna slava. Blagoslovljen je netom dogotovljeni vodovod i predan je na opću uporabu.

Pred vrelištem sabrao se je lijep broj domaćeg naroda očekujući dolazak pozvane gospode. Iz Jaske došao je kotarski upravitelj g. Mahin, a iz Plješevice domaći župnik veleč. g. Franjo Stimac, ravnajući učitelj g. Ivičić, kapelan g. Klobuček, svratištar g. Franjo Horvat, te upravitelj gradnje vladin inžinir Philippović. Župnik g. Stimac izrekao je ra to govor, u kojem je istakao, da je ova stečevina plod slike i požrtvovnosti naroda, te da je odsele valja čuvati da nam blagodat ostane sigurana. U ovu je gradjevinu uloženo mnogo novca, no ona je uspjela sjajno, na čemu izriče voditelju gradnje u ime naroda svoje priznanje, ističući, da će velik njegov trud ostati ovom narodu u trajnoj uspomeni. Nakon što je obavljen crkveni blagoslov vrela i ci ele nrebiti, progovorio je kotarski upravitelj g. Mahin, koji se sjeća svih onih, koji su prvi dragovoljno upisali svoje doprinose za ovaj vodovod, nadalje kr. zem. vlade i kr. županijske oblasti zagrebačke, koji su novčanom potporom omogućili ovu toliko korisnu uredbu.

Oha je govora sakupljeni narod vrlo pomočno saslušao. Sada je voditelj gradnje po najprije pokazao i protumačio sve uredbe kod rezervoara, a zatim se svi otpušte u Plješevicu, gdje je voda na oba javna izljeva puštena. Narod se nije mogao dosta načuditi, kolikom je snagom voda ovdje isticala. U isto doba otvoren je i izljev u selu Prijepolu. Time je ova čedna slava bila zaključena.

Zem. pomoč za gradnju škole. Općinsko zastupstvo Sv. Martin — Okić zariolilo je deputacijom zem. vladu za pomoč za gradnju nove škole u Rakovpotoku. Vlada je sada podijelila pomenutoj općini 5000 K potpore u rečenu svrhu.

Potres. U nedjelju ujutro, kad je naš list već izšao, očutjela su se opet tri potresa u Samoboru. Prvi je bio u 6 sati 36 časova (2 slaba udarca) drugi u 6 sati 54 č jači i u trajanju od dvije sekunde, a treći sa tri neznatna udarca u 7 sati i 9 časova. Kad se je osjetio drugi potres, bila je služba božja u crkvi samostanskoj, a ondje se

toliko očutio potres, da je svijet stao bježati od straha iz crkve.

Kolni put do stanice Horvati. Žitelji općine Sv. Martin Pod Okićem zamolili su za uređenje kolnog puta od sela Horvati do istoimene željezničke stanice, jer im je takav put prijeko nuždan za njihove prometne potrebe. Kako bi takav put vodio preko zemljišta državne željeznice obratili su žitelji na njenu upravu, koja je ovu molbu otpošlala kr. kotarskoj oblasti u Samoboru, da ova ureduje.

Koliko je nama poznato, željeznicu je po svojim propisima dužna da o svom trošku uredi privozni put do svoje stanice, gdjegod se za to ukazuje potreba.

Stupnička zem. zajednica. Možemo s veseljem konstatovati jednu ugodnu poviju u gospodarstvu iste zajednice. Poslije višegodišnje nesloge medju ovlaštenicima, upravnim odborom, te načinom oblastima, možemo reći, da je danas postignut potpuni sporazum. Ovaj preokret može samo služiti na korist i probitak po napredno gospodarstvo same zajednice. Kako je ista bogata nesamo na svojim hrastovim šumama, nego posjeduje i veliki kompleks oranica, koje daje opet svojim ovlaštenicima u godišnji zakup, to ćemo za kratko vrijeme, ako i nadalje ovaj lijepi sporazum potraje, moći sa otvorenim očima gledati u lijepu i sigurnu budućnost tamošnjeg naroda.

Nastrijevio se. Ferdinand Tinček-Kopić puni i palni naše samoborske mužare već punih 30 godina. Za to vrijeme je dođuše imao štokavih neprilika (kao ono sa seljakom, koji ga je zlostavio, jer je za sušna vremena razganjao oblake mužarama!), no nikad mu se još nije dosad dogodilo, da bi se ranio kod pucanja, premda je kadšto pokazivao i previše smjelosti, jer je znao mužare i žigicom paliti. U četvrtak poslije objeda htio je ispružiti i razoružati jedan „Versager“, koji je bio još od veteranske slave nabijen. Tom je prilikom čavljom polaganom vrtao i dubao u mužar. I tu se zgodio našem siromašnom Kopiću nesreća. Naboje najednoč plane, i razmrška Ferdinandu mali prsti lijeve ruke. Rane mu je povezao dr. Juratović.

Prodaja orahovih i jagnjedovih stabala. Zemljinska zajednica Ježdovec tražila je prodaju orahovih i jagnjedovih stabala, te će se u slučaju odobrenja, još tekom ove godine podvrgnuti javnoj dražbi.

Kako su danas već dosta rijetka, zdrava i za tehničku uporabu sposobna orahova stabla, upozorujemo naše trgovce drvom, da se još za vremena pobrinu, da ne dodje možda koji stranac i nama ih ispred nosa odveze u ludjinu.

Sujevjeran seljak. Veliko je to zlo, što naš seljački svijet još uvijek rado vjeruje u štokavke praznovjerice i ponudaje se u bube vraćare. Ma da je lukavština ciganskoga pokolenja općeno poznato, pa je radije već mnogi seljak skupno plaćao svoje iskustvo, ipak se još uvijek nastje ljudi, koji se dadu obmanuti od cigana i njihovih čarobija. Često se dogadjaju upravo nevjerojatni slučaji prevare od strane cigana, te ne može čovjek pojmiti, kako se dadu toliki ljudi na ljevak ciganske sljepatije. Takav jedan dogadjaj koji najbolje ilustrira neuskost našeg seljaka, zbio se nedavno u neposrednoj blizini Samobora, u selu Lug u. U kuću tamošnjeg seljaka Martina Celižića kbr. 9. došle su u noći 6. o. m. dvije ciganice i molile ga, da mogu kod njega prenoći. Celižić je morao biti prema cigankama neobično ljubazan, jer nesamo da je udovoljio želji, nego ih je i opet 7. o. m. primio gostoljubivo u kuću. Morale su i one iz njegova ponašanja i postupka brzo razabrati, da imaju posla s čovjekom, koji u njih ima bezuvjetno povjerenje. Za čitavog boravljenja u Celižićevu kući pričale su one njemu kojekako čarolije i majstori, dok mu napokon ne odaše najveću tajnu. U zidu njegove kuće, uvjeravale su prepričane ciganke Celižića, — leži 2000 K novaca. No on do njega neće i ne može, bez njihove pomoći. A one mu nemogu da ispmognu uz

najbolju volju, ako on njima ne da sav novac, štograd ga u kući imade. Kad to učini, nema više zapreke, da postane vlasnikom od onih 2000 K. Celižić je bio očaran od buduće sreće, i on uruči zaista sav svoj gotovi novac ciganicema u iznosu od 188 K.

Kad se ciganice dočepaše novca, nestali ih u tili čas na užas razočaranoga Celižića. Pobjegoše nekud prema Zagrebu. Oružnici su stvar izvidili, te ustanovili, da su to bile ciganke, Mara i Jana Hudorović iz Plaškoga. Prijavljene su kot. sudu u Samoboru.

Ubojstvo. Javljaju iz Stupnika 15. o. m.: Danas u jutro nadjen je pred svojom stajom ubijen uslijed mnogo uboda oštrim oruđjem, seljak Grga Predanić u Lučkom. Ubojica je navodno njegov zet, živući s njim u jednoj kući, Janko Valečić. Slučaj je danas brzojavljen kot. sudu u Samobor.

Pronadjeni ukradjeni hamovi. Na štetu vlastelinke gdje Ljubice Ohlmüller ukradena su još 1907. u ljetno doba, po sjećanju na Magdalensku subotu dva konjska hama potpuno nova. Odneseni su iz otvorene staje, a bila im je vrijednost 120 K. Svi izvidi za počiniteljem te kradje ostali su bezuspješni sve do ovog mjeseca, kadno je oružnička ophodja pronašla krivca u Luki Sopiću iz Brezja kbr. 10. Djelo je došlo na vidjelo makar iza dvije godine, te će Sopić odgovarati kaznenomu sudu za svoj čin.

Potvrđena bjesnoća mačke. Mačka Jure Bačure iz Blata ugrizla je, kako je već bilo javljeno, dvoje njegove djece kad sad su se nalazila na dvorištu. Mačka je odmah ubijena i razudjena po kot. veterinaru na životernici u Bobovici, koji je konstatovao bjesnoću. Mozag joj je otpremljen u na zem. bakteriološki zavod u Križevci, otkuda je stigla brzojavna potvrda, da je na istoj mački bjesnoća neprijeporno ustanovljena.

Bačura je bio odmah po općini upućen, da djecu pošalje u Pasteurov zavod u Budimpeštu, no on se to skanjuje učiniti, te je pozvao seljaka Nijemčića iz Križevca, koji je došao u Blato i ondje uzeo u liječenje dječu.

Cigani medju sobom. Juro Kovacević, ciganin u Kerestincu, tuži sudu druga Stjepana Šajnovića iz Štrmca. Veli, da ga je drug prevario prodavši mu nedušljivu kobilu pod zdravu. Zbilo mu se u svijetu već štošta, ali od ciganina nije još bio nasmaren. Žao mu je i boli ga to, tvrdi on. A šta će i ljudi reći, kad čuju, da ciganin tuži ciganina, i da je već i medju njima došlo do tako očite nesloge.

DOPISI.

Hrv. Stupnik, listopada 1909.

Uspjeh postojanog rada i dosljednosti.

Hrvatski je seljak u dosta velikom dijelu još i danas protivnik škole. Djecu svoju šalje u školu, jer ga zakon na to veže. Ljubavi za školu ne osjeća. Dijete mu polazi školu, da nauči čitati, pisati i računati. Svi ostali nastavni predmeti — po nazoru seljaka — nemaju za djecu nikakve vrijednosti. Uzgojnu stranu pučke škole seljak prosto ne shvaća. To je razlogom, da svakom danom zgodom izrazuje svoje negovanje o dječačkom ručnom radu, o ženskom ručnom radu, o gimnastici i još kojem predmetu. Štono se uči u pučkoj školi.

Nazore seljaka, pa još k tomu analfabeta vrlo je teško savladati i ispraviti. Ti su nazori regbi baštinjeni od djeđa i pradjeđa, pa prelaze od jedne generacije na drugu.

Urzivena je i teška zadača pučke škole što takove krive nazore ispraviti i predsude iskorijeniti, a daje seljaku ispravne, istinite i zdrave nazore o cijelji, vrijednosti i moći kulturnih institucija. Pun volje i poslojanosti mora da je onaj, koji se tomu radu posvećuju.

Jedan između nastavnih predmeta pučke škole, od koga seljak osobito zazire

jest ženski ručni rad. Taj predmet mrzi seljak po mogućnosti najviše, a bez razloga. Izvadjanje ženskog ručnog rada znači za njega uzalud gubiti vrijeme, premda je istodobno djevojka stin ponosnija i vrednija što je ljepe odjevena.

Ručni im rad dakle baš daje ono, za čim toliko teže. No oni su ipak proti ženskom ručnom radu. To odaje manjkavost logičnog zaključivanja, koje je nužna pošljedica nedostatne i slabe prosvjete.

U pogledu navedene discipline ne će govoriti općeno, već će se osvrnuti samo na područje školske općine Hrv. Stupnik.

(Svršit će se.)

PROSVJETA.

Klub hrvatskih književnika. Pišu nam iz Osijeka, da je ondje osnovan klub hrvatskih književnika, pak su izabrani: predsjednikom Franjo Sudarevićem, potpredsjednicom Marija Pinterović, tajnikom Rudolfo Franjinom Magjerom, i blagajnicom Josipom pl. Gembay. — Članovi redoviti (može biti svaki hrvatski književnik) plaćaju godišnje 12 K., potpomažući 6 K., a prijatelji po volji s većim iznosom. Svi članovi dobivaju klupske publikacije besplatno. — Tajništvo najpripravnije daje obavijesti i prima prijave članova.

Gospodarstvo.

Ljetošnja berba i prodja novog vina.

Za koji dan pak će se dovršiti berba. Rezultat — što se tiče kvalitete — srednje je ruke, ne baš loše, ali ni najpovoljnije. Da ne će biti kakvočom jednak prošavšim dvjema godinama 1907. i 1908. bijaše predviđjeti, ali ga je kišovito vrijeme pošljednjih dana još više pokvarilo. Grožđe je počelo rapidno gnjiliti i propadati, te je sve navalilo brati i po kiši da ne bude veće štete.

Kako se je malone u svakom vinogradu plijesan odnosno gnjiloča grožđa u većoj mjeri razvila, mjestimice u takoj mjeri, da ni odabiranje nije mnogo pomoglo jer i medju odabranim grožđem bijaše koliko zdravog toliko i gnjilog.

Hoćemo li, da dobijemo i od ovakova grožđa zdravo stalno i valjano vino, nužno je znatno veća pažnja odmah kod priredbe mošta, vrijenja i pretakanja.

Grožđe valja odmah kako je iz vinograda dovezeno isprežati, nipošto ostavljati da vrije na komu; nadalje treba pažnje da vrijenje bude potpuno. Čim je glavno vrijenje prošlo i muge (drožđe) se staložilo na dno neka se mlado vino odmah preči.

Ni na koji način ne smije se ostaviti da dulje leži na drožđu, jer ovo od nagnjilog pljesnivog grožđa sadržaje škodljive gljivice, koje mogu prouzročiti u mlađem vinu razne bolesti, te ga posve iskvariti.

Uza sve to, ma da je kvaliteta slabija, trgovina ljetošnjim moštom dosta je živahna i napram prošloj godini mnogo povoljnija, jer strani i domaći trgovci već dosada nakupovaše u Samoboru i okolini oko 5000 hl. Dvije bečke firme i jedna iz Grazu nabavile veće količine. Poželjno bi bilo, da im producenti budu u svemu na ruku, naročito, da kod berbe i priredbe mošta rade prema zahtjevima i naputku. Valja da nastojimo te radimo i za ubuduće kako bi što veću pažnju stranih trgovaca svratili za naše proizvode.

Jer badava i radimo oko izdašnije pro-
dukcijs, ako nema trgovine i prodje, što se
je najbolje moglo iskusiti ove godine.

P. C.

Pismo z brajna.

Lubleni gospod doktor i vurednik!

V zajednjem broju „Samoborskog lista“ kojemu su Oni vurednik, nekaj od „berbe“, ali po hrvatski povedano brajna čitali jes.

Ja Im se znaju rad ne smejeti, ali ov put sem sc jač put baš onak z rozgotom nasmejal. Seglih znaju, naj mi Bog grehe oprosti ali moram reći, da je ov stari Kompare vraži človek kaj se smešnega popevajna, ali diktuvajna dotikavle. Sakramenski puno mi je ou tega skup složil!

Kad sem Im ja to čital zmisliš sem se da sem vre i ja, iduć po brajnih i gulašecih takih veržušov čital. Zato sem Im bil nakanil pri prvi priliki, gdi bum na brajne, ali pak na gulaš pozvan, takve veržuše z knige van s pisati i Nim poslati, da ih moreju vu cajtungah nadrukati.

I rihtig. Prilika je došla, ja sem veržuše lepo spisal z knige van, pak ih sada pošiljam Nim, gospod doktor, s poniznum prošnum, da ih prečitaju, pak će Im se dopadaju, kak sem vre rekli, da ih nadrukaju nadrukaju — das haist, da ih gospod Sek nadruga v mojem dragemu „Samoborskom listu“.

A sad nek poslušaju: Jen gospod, ki je po starih križevačkih regulah bilikum popil, napisal je tu dogodovščinu v knigu, ter je još pridal:

Gdo upiše svoje ime
Vu toj knigi spomenici
Taj bu zmírum dobro primljen
I po danu i po kmici.

Jedno se je društvo u tak dobru volu spravilo i tak im je šmekalo vino i gulaš, da je napisalo ovak:

Podpisani sino denes totu
A želimo još sim dojti
Sad sedimo srečni v kutu
Ar nemremo domom pojti.

Ježuš, al su bili negde frunteni kad nisu mogli ni domom iti!

Drugi put su Im se pak same ženske skup zišle i znaju Oni kaj su Im v knigu nadrajsale. Naj poslušaju:

Bilo nas je pet vu kleti
Svaka slednja brez pameti
Prva svega muža tuži
I po stolu šakum ruži,
Druga se za grehe pliče
Pak vu vino kruh namače.

A znaju kaj je najlepše na toj stvari. Najlepše Im je to: Kak su gori čitali, piše Im očivesno, da ih je bilo pet, a zodzdu su se podpisale samo tri.

Sad jeli su gori lagale, ali ih je pak bilo zbita pet, a potpisale su se samo tri. Te druge dve su bile valjda tak dobre vole, da nisu vre niti pisat znale. Iz knige se more videt, da su bile samo tri babe, šest pet.

Ali sad naj Oni poslušaju. V knigi čitam ovo:

Denes vu ovoj prevrednoj hñi
Lepo se društvo zebrao je;
Al je gdo kemu dalji al bliži
Zbile nam čisto svejedno je.
Glavno je da smo zmírum veseli
Drugo po sebi došlo bu vre
Kaj bumo pili, kaj bumo jeli,
Za to se nigdo brinit ne sme
Zato je gazda ovdek pri redu
Nemu prepusti brigu sad vsu,
Budi uveren, da v vinu i v medu
Denes se totu plavalo lu.
A kad se napili bumo pošteno
Tulili bumo kak v jeden rog:
„Nek našega gazdu i negvo koleno
I celo društvo poživi Bog!“

To Im je lepota!

Taj isti popevator Im je jemput bil pri kršćenju mošta. Pri ti priliki je napisal ovo:

Denes kakti na dan svetoga Martina
Bilo je totu kšćenje vina,
Lepo se društvo tu je zestalo
Pak se je bogme napilo malo.
Onda je blagoslov zreklo presveti,
Da bi vse vino vu ovoj kleti
Bilo zmírum dobro, fino i jako
Da ne bi nigdar bilo naopako
I da bi imalo cenu zmíru vrlu,
Ter šmekalo dobro vsakemu grlu!
Amen!

Tak im se to piše. Če ne veruju, da se tak piše, tak sem ja ovdeka našrajbal, naj predeju jemput z menum k trsu budu videći.

Kad buju došli, velim Im budu fino podvorjeni. Segu bu, mošta rezanca, ko-stajna pucanca, gulaša, guske, — jeli vre dobivaju skomine, gospod doktor. A če buju baš poželili gori bu i klobas, a bu i samoborska muštarda,

za to Im garantira

Rožmarin Špinarda.

Odgovori uredništva.

Sve vijesti, koje se šalju za redakcioni dio lista, valja adresirati na redakciju; oglasi se mogu upravljati na štamparu našega lista.

Dopisnicima u Sv. Mariji-Okić, Žalimo, no opširnije članke polemičke naravi, koji se tiču sasme drugoga kotara, ne možemo donositi sobzirom na program našeg lista, koji se ima baviti više pitanjima lokalne naravi.

Primili smo više dopisa bez potpisa. I bez obzira, što ti dopisi vrve osobnostima, kojima se uklanjamo, naglašujemo i opet, da se nikakve vijesti, koje nam se šalju anonimno, ne će štampati. Ovakvi dopisi idu jednostavno u koš.

Odgovorni urednik: dr. Mijo Juratović.

Stare banknote

razne vrijednote prodaju se. Pobliže u tiskarski lista.

Vijence

za okititi grobove, dobivaju se uz najumjerenije cijene kod

L. Rosenbergera, Samobor.

5% u korist naše djece.

„Amur-Creme“

preporuča se kao najbolje i najfinije sjajno laštilo sadašnjosti za cipele (box-kali i ševro). Isto ne kvari kožu, ne otpusta boju, ne propušta mokrinu, daje najljepši sjaj, te čini obuću mekanom i trajnom.

Cuvajte se patvorina, koje kvare obuću. Tražite izrično „AMUR-CREME“ isto se dobiva u svim boljim trgovinama

Pri hrvatski proizvod sjajnog laštila

„AMUR-CREME“
J. URLI, Zagreb.

Dobiva se u Samoboru u trgovini kojom
JANKA FILIPCA SIN.

Grobni vijenci

Najveći izbor. Najukusnija izradba. Najumjerenije cijene.

P. n. općinstvo može u svaku dobu razgledati veliku kolekciju mojih vijenaca.

Rudolf Hiršl.

NESTLÉVO
BRAŠNO ZA DJECU
za
dajenčad, rekonvalescente,
— bolujuće na želudcu.
Sadržaje najbolje alpinsko mlijeko,
Bratara Nestlé Šveđi besplatno NESTLÉ
Bec L'Obérestrasse II.

JOSIP RUDAR

trgovac željezne robe, preporučuje svoj veliki izbor

željeznih križeva (spomenika).

Upravo prispjelo!

Sve vrste mirodija i južnog voća za praviti

pelinkovac

(bermet), smokve, rožići, grozdici, bijeli i žuti (candis) šećer i t. d. Preporučuje sveže u najboljoj kakvoći i uz najniže cijene

V. MATOTA.

Krasan stan u I. katu

na Trgu Leopolda Salvatora, sastojeći se od 3 soba i nuzgrednih prostorija iznajmljuje se od 1. studenoga. Pobliže kod gdje. Dočkal.

Domaćice!

Želite li biti jeftino, brzo i točno podvorene to se izvolite potruditi u moju trgovinu, gdje će te naći uvjek na skladištu:

Najfinije francesko ulje bez mirisa, banatsko brašno, fine kave, čaja, grožđjica, badema, kao i svu ostalu specerajsku robu, k tome preporučam limeno, emailovano i drveno

kuhinjsko posudje

sjeme za pravljenje samoborske muštarde kao i friske rožice i smokve uz najjeftinije cijene.

M. Škarek

Hipotekarni zajmovi

na kuće i druge nekretnine: Obične bez amortizacije i nadalje $4 \frac{1}{2} \%$ -ne na amortizaciju na I. i II. mjesto kao i konvertiranje, te

činovnički zajmovi

za časnike, državne, profesore, željezničke itd., uz najpovoljnije uvjete na 15–20 god., amortizacije umirovljenim a bez jamca doznačuje odmah Zvonimir Tudja, Zagreb, Jurjevska ulica 4.

Marka za odgovor.

Trgovina STJEPAN ŠOJC

Rambergova ulica.

Veliko skladište dasaka, balvana (špiravaca) i inog gradjevnog suhog drva kao i portland-cementa vapna i trstike.

Stolari i poduzetnici uz snižene cijene.

Besplatan stan

dobije tko hoće biti pazikuća na Hameru. Upitati kod Franje Reizera ml.

MOŠT

Utar po 40 filira toči se u gospodinici Presečki.

Kašalj

izlijeći

tko

svoje zdravije voli.
5245 not. ovjer. svjedodžbi
dokazuje siguran uspjeh

Kaiserovih

prsnih Karamela
sa tri omorika.

Lječačici su ih prokučali i preporučili
protiv kašila, promoklošta, nahladama,
sluzavosti, nahladi ždrijebeta te kašila kri-
pavcu. — Svječić po 20 i 40 fl., svezan
60 fl. — Dobiva se kod

MIRKA KLEŠČIĆA

Ijekarna k zlatnom anđelu u Samoboru.

Najfinije laštilo

za Box, Chevro i Lack-cipele, sveže
uvijek na zalihi. Kutija samo 20 in.
Prazne kutije uzimam po 2 fil. natrag.

Pete od gume

najsolidnije i u svim veličinama i uz
najjeftinije cijene.

Sve ovo kao i razne druge postolarske
potrepštine i alati dobivaju se u
trgovini koža

MAVRE NEUMANA

(Naslijednik Fileusa Jurčića)

Samobor, Rambergova ulica.

Rendes-vous Samoboraca u
Zagrebu.

Svratište k „Lovačkom rogu.“

Novo i krasno uređene sobe s električnom rasvjetom. Eleganta restauracija.
Izvrsna kuhinja, dobro vino i pivo, brza i
točna posluga. Cijene umjerene.

M. Pilaj, svratištar.

JOSIPA ENGELSRATA

draguljara i zlatara, ZAGREB, Ilica broj 5.

(u palači I. hrvatske štedionice.)

Podružnice: Rijeka, Piazza Adamich. Opatija, kraj
Andrijolina kupališta. Cienici badava i franko.

„Salvator“ vinovica.

Takovo sredstvo ne opстоje skoro tako brzo, koje bi se u raznim slučajevima moglo tako uspješno upotrijebiti, kao što je to „Salvator“ vinovica. Služi kao izvrsno jačajuće sredstvo kod turista i ljudi od športa, osjećajuće mišice i odstranjuje umornost. Rabi izvrsno kod svake vrsti prehlade kao sredstvo za natiranje i kao oblozi, proti glavobolji, za čišćenje zubi i izplahivanje grkijana, proti izpadanju kose. Iznutra nakapljena na komadiću šećera djeluje „Salvator“ vinovica kod želudačnih tegoba izvrsno. Cijena 1 boci 1 kruna.

S. Mittelbach, Zagreb,

Ijekarna „k Salvatoru“ i drogerija. Jelačićev trg
broj 2.

Dobiva se u Samoboru u Ijekarni M. Kleščića

Hrv. banka za maloposjednike

dioničko društvo

Zrinjski trg 9. — ZAGREB — Zrinjski trg 9.

ukamačuje štedne uloške

za čistih 4¹/₂ %

Uspješno se oglašuje u
„Samoborskem listu“

ZAGREB.

Starčevičev dom.

ZAGREB.

Starčevičev dom.

(prej državnoga kolodvora.)

Poslovница za otpremanje osoba
iz radničkoga i seljačkoga staleža u prekomorske krajeve.

Preuzimanje putnika

I., II. i III. razreda sa najbržim i najsigurnijim parobrodom. Putovanje iz Havre u New-York za 6–7 dana sa brzim parobrodom franceskog parobrodarskog društva: „Compagnie Générale Transatlantique“ u Parizu i „Holland-Amerika Linijom“ preko Rotterdamma, kojih parobrodi preplove more za 6–8 dana.

Otpremanje putnika iz Zagreba svakog ponudjnika i subota.

Samoborska bilbala Svetog Save u Samoboru.